

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Velikonemške demonstracije — v Ljubljani.

V Ljubljani je neko društvo, katero se sicer nazivlje „nemško telovadno društvo“, katero se pa za vse drugo bolje briga, ko za telovadbo. Poseben sport mu je narodno hujskanje in sejanje animoznosti, zato se njega člani udeležujejo korporativno vseh knajp, katere napravljajo zeleni mladiči „kranjsko-nemškega društva“ „Carniolia“, in vseh kazinskih zborov in veselic, na katerih se na razne načine demonstrirajo proti slovenskemu narodu. To društvo ima žalostno zgodovino. S krvjo je zapisano njega ime v letopisih ožje naše domovine; kajti s svojim izzivljajočim početjem in netaktnim obnašanjem prouzročili so nepremišljeni, nemškooholi njega člani in člančki znano prelivanje krvi na Jančem in v Velčah.

Ravno sedaj pripravlja se to društvo k novemu činu, ki ima nekako ovenčati vse njegovo dosedanje delovanje. Na nebovoda dan, 3. junija t. l.,

namerava namreč slavnostnim načinom odkriti na Križevniškem trgu v Ljubljani spomenik Antonu grofu Auerspergu in imajo pri tej slavnosti poleg vseh protinarnodnih društev Ljubljanskih sodelovati tudi od drugod povabljeni društva, katerim glavni namen je delati nemški most do Jadre. Strmeti nam je o takej brezmejni predrznosti. Ni torej dosti, da je društvo „gutheilovalo“ po slovenske okolici našega glavnega mesta ter s svojim ponašanjem napravilo toliko zlega; ono hoče celo v glavnem našem mestu uprizoriti demonstracijo proti Slovencem.

Ne prikrivajmo si pravega pomena nameravane slavnosti. On je: založiti zaušnico našemu narodnemu ponosu, norčevati se iz najdražjih naših narodnih svetinj, demonštrovati proti našim narodnim prizadetjem.

Nemški telovadci ne bodo namreč slavili pesnika Anastazija Grüna (ali kakor ga je Prešeren imenoval: Anastazija Zelenca), ampak politiko Antona grofa Auersperga. Če sedaj zagotavlja prvo, delajo to le zato, da bi se jim od merodavne strani, kjer je pred vsem skrbeti, da se ne izzivljejo z nepremišljenimi demonstracijami narodna protivja, ne delale kake zapreke. Vsakdo, ki razmere natančneje pozna, pa bode brez posebne bistroumnosti takoj spoznal, da so gospodom provokatorjem nemškega telovadnega društva zasluge, katere si je pridobil Anastazij Zelenec za nemško pesništvo, čisto postranska stvar in da jim je glavni namen proslaviti v njem prononsovane sovražnika našega naroda.

O pesniških zaslugah Anastazija Zelenca ne bodemo govorili. Sodi naj jih nemški narod sam. To pa je gotovo in to naglašamo, da doslej še nismo čuli, da bi jih v nemškem slovstvu bili posebno priznavali in slavili in da se glasi nekako čudno, ako jih povzdigovati hoče društvo, čegar večina članov gotovo nikdar še ni imela v rokah kakega pesniškega proizvoda njegovega. O tem, kako se skladajo ljudomili nazori pesnika Anastazija Zelenca z ravnanjem Antona grofa Auersperga, vé pa najbolje povedati narod naš okolu Krškega, v čegar

bližini je imel pokojni nemški pesnik svoje posestvo.

Pač pa je za nas važnejše vprašanje, kako se je pesnik Anastazij Zelenec obnašal kot politik. Po svojem rojstvu imel je vsled nazorov, kateri so prešli v naše državno ustrojstvo iz nemškega srednjega veka, veliko veljavo v javnem življenju. Pomnoževalo je to veljavo še njegovo podedovano bogatstvo. In kako je uporabljal to veljavo? Slovenski narod se sploh ne more spominjati, da bi mu bilo iz gradu mogočnih Turjačanov izšlo kedaj kaj dobrega. Le trpki spomini vežejo ga na njihovo ponemčeno ime Auersperg. In pesnik Anastazij Zelenec skrbel je vse svoje življenje, da se ne izneveri tradicionalnemu ponašanju rodu Auersperškega. Bil je kljub svojim svobodomiseljnim nazorom v pesnih ljut sovražnik svobodnega človeškega gibanja; besen nasprotnik pa onega prizadevanja, katero bi bilo imelo slovanskim narodom avstrijskim priboriti naravno veljavo. V postavodajalnih zborih, kamor so ga volili veleposestniki, kazal se je o vsakej priliki največjega nasprotnika vseh naših terjatev in spozabil se je nekaj celo tako daleč, da je hvalevredno naše prizadetje po napredku na slovstvenem polju v deželnem zboru kranjskem smešil s izrekom, da vse naše slovstvo mora odnesti pod pazduho.

In temu možu na čast hočejo uprizoriti nemški telovadci v slovenske Ljubljani nemško slavnost! — Drznejte si s tem izzivati ves narod slovenski; oni v svojej strasti hočejo na novo sejati nekoliko polegeli narodnostni razpor!

Nemško telovadno društvo ni politično društvo. Njega namen se nikakor ne sklada s takimi demonstracijami, kakor je ravno nameravana. Opozorjamo torej one, katerih se to tiče, naj s pravodobnim postavnim posredovanjem skrbé, da se ne bode žalilo narodno čuvstvo večine prebivalcev našega glavnega mesta. Kdor hoče mir in slogo, ta naj pazi, da se od nobene strani ne bode sejati veter, čegar plod bi utegnil biti vihar.

LISTEK.

N o r e c.

(Češki spisal Sv. Čech, preložil Osamélec.)

(Dalje.)

Ko norec to opazi, odtegne mu naglo roko in izbulilvi oči vskrikuje:

— Kaj delate? Čemu mi tipate roko?

— Bolni ste, gospod Drtina, odgovori dr. Horlivy resno — jako bolni.

— Jaz — bolan? šepče bēšinski gospod s strahom. — Jaz da sem bolan? Po čem sodite to, gospod? Hm, bolan. Mogoče, kako bi tudi človek ne zbolel v tem neprestanem razdraženju in nemiru. Verujte, da dan in noč premišljujejo, kdé bi mi kakega zloдея napravili, da z vso silo delajo na to, da me oropajo imena, časti in vsega. Gonijo me kakor jelena v gospodskem lovu in dočakati že ne mogo trenutka, da me vidijo poraženega, uničenega pri svojih nogah. To pa vse po nauku onega zlodejevega mestnega župana, po čegar črni duši milijon vragov koperni.

Dr. Horlivy spoznal je iz teh čudnih besed fiksno idejo, ki je bila vzrok duševne bolesi Drti-

nine. Premnoge bolnike muči misel, da jih nekdo neprestano spremlja, jim nastavlja zanke ter si na vso moč prizadeva osramotiti in uničiti jih. V možganih bēšinskega graščaka pa je prevzel posel takega preganjalca cel roj meščanov z županom na čelu. Gospod doktor mislil je, da bi bilo najbolje, ako se na videz sprijazni s to fiksno idejo.

— Ali gospod Drtina, morebiti delate mu krivico! kolikor jaz poznam župana, ni tako zloben človek, deje doktor laskavo.

Pacijent odskoči, kakor da je zasikala poleg njega kača. Šop las na čelu naježil se je čudno, iz oči se mu je zabliskalo, a iz odrevenelih ust usul se je krik:

— Ah, tudi v družbi? Torej tudi vi ste člen v lopovskem lancu, s katerim se mi zadržuje grlo? Ali ste vi podkupljeni za veliko kovarstvo? Ej! vsi doktorji so na njihovi strani, menda pod geslom: svoji k svojim! Goljufija! . . . Stiskaje pesti, škripaje z zobmi letal je kakor besen po sobi.

Dr. Horlivy osvedočen je bil, da njegove besede neso dosegle zaželenega smotra. Zatekel se je tedaj k drugemu sredstvu. Seže pod pazduho po močan plašč ter začne laskavo: — Gospod Drtina, resnično vi ste zelo bolni. In kak propih je tu! Ali bi ne hoteli tega plašča —

Ni odgovoril. Zvižaja bila je gospodu doktorju gotovo najslabša stran.

Ko je Drtina ono za blazen del ljudstva morda koristno, a sicer jako neugodno obleko opazil, razjezil se je kakor bik v španjskem amfiteatru o pogledu na rudeče sukno.

— Tako?! vskrikne od jeze se peneč. — Vi si upate mene zaznamenovati za norega . . . v mojej lastni hiši? Tam so vrata . . . razumete? Ali počakajte trenotek, pokazal vam bom propih, ki bo vas in vaš plašč odnesel v zrak . . . Pri tem seže po zarujavele samokrese na zid.

Dasi so bile zadnje besede bolnikove izgovorene v nerazumnem krik, vender je dr. Horlivy iz njegovega kretanja spoznal ne preveč ljubeznivo smer omenjenega propiha, zato se je raje umaknil do vrat. Ta pa se v tem trenutku odpro in notri vstopi rudeče človeče z zlobnim posmehom v obrazi in z rokavoma do laktij zavihanima. Stal je po doktorjevem nalogu na hodniku ter čul po gospodarjevem nemiru, da je prišel določeni čas.

Takoj skoči dr. Horlivy za svojega zaveznika ter ga nagovarja iz svojega zatočišča, da brzo zgrabi. „Preje nego doseže samokrese!“ dodá s stratežnim tankovidom. A bojnemu slugi upal je, stoječemu nasproti gospodarju iz oka v oko, pogum. Obrne

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 31. maja

„Času“ se brzojavlja z Dunaja, da je položaj zaradi carine na petrolej jako napet. Vlada nekda neče dopustiti, da bi se kaj premenil **carinski tarif**. Poljaki pa hočejo vsekako, da se premeni da bode ugodnejši za Galicijo. Poljake bode popirala levica, ki je že v državnem zboru stavila nek za Poljake ugodnejši predlog. Poroča se, da se je začela ministerska kriza. Odstopil ne bode le jeden sam minister, ampak vsi. Najbrž izvira ta vest iz vladnih krogov in ima namen le pritiskati na desnico.

Vnanje države.

Sultanov adjutant, viceadmiral Solejman paša, prišel je z velikim spremstvom v Cetinje, da izroči **črnogorske** knezu nišani-imitiazski red. Črnogorci so mu pripravili slovesen vsprejem.

Dunajski dopisnik poroča v „Times“ pogovor, katerega je nekda imel nek Anglež s srbskim ministerskim predsednikom Garašaninom o **balkanskem** vprašanju. Srbski ministerski predsednik se je izrazil, da evropske vlasti neso dovolj poučene o balkanskih razmerah, samo Rusija ima o vsem dobre informacije. Rusija dobro ve, kaj jej je treba, in je skrbno proučila balkanske države, da se v mejnarskih zadevah, ki se tičejo teh dežel, ž njo nikdo meriti ne more. V poslednji vojni posluževali sso se avstrijskih in ruskih zemljevidov; prvi nam neso dosti koristili, poslednji so pa bili tako natančni, da si iz njih lahko natančno posnel vse podrobnosti kakega kraja. To gotovo ni nič veselega za Srbe, ki vedo, da od Rusije nemajo ničesar pričakovati. Več let se je srbska politika ravnala po želji Rusije, Srbija se je bojevala na ruske strani, nazadnje jej je pa Sanštefanski dogovor dal dobro lekcijo. Tedaj bi bila Rusija lahko dosti pridobila za svoje zaveznike, ne pa samo drobtine. Vse, kar je dosegla Srbija, dal jej je Berolinski kongres in pomoč Avstrije. Naravno je tedaj, da se je Srbija začela opirati na Avstrijo, ker se je preverila, da jej je dobra sosed. Večkrat se je trdilo, da je Avstrija Srbijo našuntala, da je začela boj z Bolgari. To pa ni res, Dunajska vlada si je vedno prizadevala, da bi odvrnila vojno. Ko se je začela vojna, pa Avstrija iz prijaznosti Srbije ni ovirala in zato so jej hvaležne vse stranke v Srbiji. O srbsko-bolgarskih razmerah izjavil se je Garašanin, da nikdar neso bile posebno prijazne. Nova vojna mej Srbijo in Bolgarijo pa ni verjetna, ker obe državi potrebujejo miru.

Praske mej **grškimi** in **turškimi** četami ponavljale so se do 28. maja. Po uradnih poročilih imajo Turki 180 mrtvih. Grki pa nekda še več. 300 vjetih Grkov pripeljali so v Solun.

Ruski minister vnanjih zadev Giers še ne pojde nekaj tednov v toplice Franzensbad. Nekateri mislijo, da je svoje potovanje odložil, ker se utegne v kratkem v Bolgariji kaj pripetiti, zaradi česar je treba, da Giers ostane v Peterburgu. da dogodki zopet ne prehitte ruske diplomacije. Zlasti Rusi čakajo, kaj bode sklenilo bolgarsko sebranje. Ruski listi trdijo, da volitve za vlado neso tako ugodno izpale, kakor poročajo oficijalna poročila in je tedaj mogoče, da bode sebranje vrglo sedanjo vlado. Ko bi pa vlada res imela tako večino, kakor trdijo bolgarska vladna poročila, se pa v Rusiji boje, da ne bi knez proglasil se kraljem.

Denarne zadrege **bavarskega** kralja se vedno hujšajo. Ker kralj neče slušati svetov ministrov, da bi bolj varčno ravnal, bode se najbrž moral vladarstvu odpovedati. Kakor se govori, skliče se v kratkem deželni zbor, da mu vlada naznaní odpoved kraljevo

se malo nazaj in zašepče: — krivice mu ne smete storiti, gospod doktor! kaj pa če me spodi ali toži? ...

— Niti lasu mu ne bom skrivil! Saj delamo samo v njegovo korist. Spoditi vas ne more ali tožiti — preje vas bo potem obdaril! nagovarjal je doktor.

— No, doktor to že ve, tolažil je Vojteh glas vesti ter stopil pogumno naprej, pri čemer se je dr. Horlivy z naloge rezerve umiril.

Mej tem snel je Drtina samokresa ter ju držeč v vsaki roki po jednega nameril na doktorja proti vratim. A opazivši mej tem Vojteha pred saboj, presenet se za trenutek.

— Prosim te, Vojteh, pelji tega človeka ven! Pelji ga, stori mi to ljubav — sicer bo hudo! reče konečno.

Nežna prošnja Drtinina omajala je z nova sluge naklep. Obrnivši se na pol k doktorju, pogledal je zdaj nanj, zdaj na gospodarja, vihaje si pri tem rokave. Gotovo je premišljeval na kom izmej dvojice, bi pokazal svojo telesno moč.

Na srečo ni dolgo trajal mučni doktorjev položaj mej zasukanimi rokavi in napetima samokresoma. Rešil ga je iz njega sam Drtina, razjezivši

Budgetna komisija **francoske** zbornice je bila sklenila, da se letos ne dovoli budget za bogočastje, ampak naj se hitro loči cerkev od države. Ko je minister Goblet komisiji razložil, da se takoj ločitev izvesti ne da, ovrгла je komisija prejšnji sklep in začela razpravljati budget za bogočastje.

V **pruskem** deželnem zboru bila je v soboto burna debata o vladnej predlogi, da se dovoli 100.000 mark za ustanove nemškimi dijakom, kateri se zavežejo, da bodo služili v poljskih pokrajinah, in 50.000 za ustanove nemškim učencem v vzhodnih provincijah. Poljaki so ugovarjali, da ta predloga nasprotuje ustavi, ki zagotavlja enakost vseh državljanov brez ozira na narodnost. Prusija pa zmatra Poljake za državljane druge vrste. Predlogo je zagovarjal naučni minister Gosler. Poudarjal je, da se s tem hoče utrditi nemški jezik v vzhodnih provincijah, katerega izrivajo Poljaki. Poljska družva so ustanovila razne ustanove za povzdigo poljščine, tedaj se mora tudi kaj za povzdigo nemščine storiti. Za predlogo so se izrekli konservativci in narodni liberalci. Poslednji vidijo v njej dobro sredstvo za germanizacijo. Katoliški centrum se je odločno izrekel proti predlogi. Posebno odločno sta jo pobijala Windhorst in Schorlemer. Poslednji je trdil, da predloga mora vzbuditi veliko razburjenje. Vzgojila bode samo „streberje“ in denuncijante. Zbor je potem dovolil to svoto, razen tega pa 200.000 za pomnoženje šolskega nadzorstva, 450.000 za nove nemške šole in 2 milijona za šolske zgradbe v poljskih pokrajinah.

Angleški parlament bode kmalu odložil svoje zborovanje. Hicks-Beach predlagal je namreč v zbornici, da se zborovanje odloži, ker vlada le igra s parlamentom in deželo, da bi se obdržala na krmilu. Gladstone vedno suče, preminja in zavija irsko predlogo, da bi se le sam obdržal. S svojim predlogom je mislil Hicks-Beach, ki je bil član prejšnje konservativne vlade, vladi delati neprijetnosti, toda se je zmotil. Vlada je že sama želela, da se kmalu odloži zasedanje, zato je naznanil, ko je poprej Gladstone še zavračal sumničenja Hicks-Beachova, Harcourt, da bode vlada priporočala kraljici, da se zborovanje odloži do jeseni, Hicks-Beach hotel je sedaj umakniti svoj predlog, a zbornica se je s 405 proti 1 glasu izreкла proti temu, da bi se predlog umaknil.

Dopisi.

Iz Varšave 26. maja. [Izv. dop.] Boj, ki ga bije Bismarek proti Poljakom, je v obče znan; srditost, s katero hoče vse zatreti, kar je poljskega in sploh slovanskega, tudi ni nič novega; toda neslišano, da neusmiljeno proganjane vseh Poljakov ki neso Bismarekovi poddani iz nemškega cesarstva, osupnil je celo naše nasprotnike. Kak utis pa je napravil na Poljake same, moremo si misliti; kako daleč pa sega to preganjanje, naj objasnó nekoliko naslednji fakti.

15. aprila t. l. odpravil se je gosp. Vozniakovski s svojo bolno ženo do Vratislave, da bi ondu za svet povprašal znane zdravnike. Zdravljenje soproge se je jedva dobro pričelo, kar pride lepega dne policijski uradnik z vprašanjem, kako dolgo omenjeni gospod sploh misli bivati v Vratislavi. G. V. pravi, da tega ne ve; žena je bolna in sploh misli ostati, dokler se mu poljubi. Dobro, policaj odide. Drugi dan pokličejo g. V. do policijskega urada in policijski svetovalec ponavlja vprašanje, a seveda tudi njemu ni mogoče povoljno odgovoriti. „Vsekako morate najkasneje 30. aprila Vratislavo zapustiti, inace Vas takoj 1. maja odpravimo čez

se nad nebržnim služabnikom: — No, kaj bo osel? Ali se ga bojiš? Ali te naj s korobačem prisilim?

Mej tem pritegnila je ta nova razžalitev véso sluginega naklepa na stran gospodarju neprijazno. Na jedenkrat ležala sta oba — mimogrede omenjeno nenabita — samokresa na tleh, in gospod Drtina raztezaval se je poleg njih. A še na zemlji bil se je ljut boj. Blazni bolnik branil se je z vso silo blagodarnega plašča, kojega mu je hotel doktor s pomočjo svojega zaveznika obleči. Konečno oblekel mu ga je vender-le. Da, zdravniška jeza udušila je v dru. Horlivem vsako milosrdje v toliki meri, da je svojemu pacientu, ko ni hotel nehati kričati „vragi, lopovi, razbojniki“ z lastnim robcem usta zamašil. Na to dá oslabele žrtvo, ki je še vedno brcala in čudno očesi vrtila, odnesti na ogromno posteljo v ozadij sobe.

Baš sta zagrnila zastore, ko se odpro vrata in stopi v sobo vitka, krasna devotka v črni obleki. Ozira se s krasnim očesom, pod njim na bledem lici lesketali sta se dve solzi.

— Kaj se godi tu? Kde je moj otec? vpraša plačno.

Mej tem opazi doktorja in brzo otre si s krasnega lica solzi in pogladi goste lase. (Konec prih.)

mejo,“ pravi svetovalec. Gospod V. poprosi, da bi se mu dala ta prepoved bivanja v Vratislavi pismeno. Ali g. svetovalec to odreče s pristavkom da po inštrukcijah ni dovoljeno ruskim in avstrijskim poddanim dajati takih prepovedij pismeno. Gospod V. ide do zdravnika, ki je zdravil njegovo soprogo in mu pove neslišano novico. Osupnjeni zdravnik, rodom Nemec, porabi vse svoje protekcije, da bi prekrizal barbarski ukaz, ali vsaj dosegel podaljšanje roka. Po dolgi obravnavi oznanijo v resnici originalno odločbo: Gospa V. sme, ker je bolna, bivati v Vratislavi, ali ne dalje, nego do 15. maja (!), a gosp. V. mora vsekako čez mejo. Opomniti moram, da je imel g. V. za sebe i svojo soprogo popolnem legalne potne liste. Vznemirjen, kakor je bil, seveda ni hotel svoje žene same ostaviti in odpravil se je ž njo, ker so zdravniki k sreči odpotovanje dovolili, do Dunaja, kjer se je operacija srečno zvršila.

Drug dokaz nemške prijaznosti: Pred štirimi tedni dobi gosp. G. brzojavno poročilo iz Zgorelec (Görlitz), da mu je brat, bivajoč v sorodnikih, nevarno zbolel. Glavni varuh in jedini brat malega bolnika g. G. odpravi se precej do Zgorelec, kjer najde brata bolnega za hudo plućnico. Ko je nevarnost bolezni prešla, zapove policija obema, odpotovati iz blaženega rajha. Zdravniki protestujó, češ, deček je zelo slab, naj vsaj 2 tedna počakajo — vse nič ne pomaga — od policije dojde kategorična zapoved, naj v 24 urah svoja kopita pobere. Gospod G. imel je popolnem legalne potne liste in odloči se čakati sile. Ni čakal dolgo. Prireda dva žandarja in ga odženeta na železnično postajo. Jeden njih spremi prognanca, seveda v pristojni distanci, do same meje.

Tretji dogodek: Gospica A. iz Varšave, želela se je izuriti v petji pri pevki Artót v Berolinu. Popraša celo tukajšnjega generalnega nemškega konzula, če jej bode sploh v sedanjih ljubeznivih okoliščinah dovoljeno, bivati v liberalni stolici. Konzul se čudi temu pitanju in napiše pri vizovanju potnega lista celo namen potovanja. A vse to je imelo ta nasledek, da veli policija po 14 dnevem bivanju v Berolinu gospici A., stante pede odpraviti se do svojega kraja. Gospa Artót, znana osoba, zelo protegovana, poda se s prošnjo do samega cesarskega prestola, naj se dovoli gospici A. ostati v Berolinu. Vsled velike protekcije dovolijo jej do meseca julija t. l. Sicer to neso jedini dogodjaji; a so fakti, katerih je mogoče bolj ali manj obširno čitati v poljskih časnikih. Vsled tega okrutnega ravnanja Bismarkovega bodo se Poljaki dobro premislili, predno pojdejo v nemške kopeli in zdravilišča. Časniki tukajšnji odgovarjajo pridno rojakom, naj ne obiskujejo nemških toplic, poudarjajo, kake neprijetne eventualnosti jih tam čakajo in svetujejo, naj se obiskujejo domače kopeli, ali pa gališke in sploh avstrijske, kjer jim je mirno in prijetno življenje gotovo. Izključljivih špeciálnih toplic itak v rajhu ni in avstrijske so dovolj slavne.

Neizrečeno je seveda vse to poparilo posestnike dotičnih toplic. Od todi je namreč potovalo leto za letom lepo število gostov do raznih nemških zdravilišč. Kaka škoda bode omenjenim zavodom, če vsi ti bogati in prijetni gostje izostanejo, uvidijo dobro dotična vodstva in so se zaradi tega podvizali z laskavimi listi do uredništev tukajšnjih časnikov, proseč, da bi se uplivalo pomirljivo na rojake in zagotavljajoč mirno in prijetno bivanje. Ker pa so vse te prošnje brez uspeha pišejo sedaj do tukajšnjih zdravnikov, da bi pošiljali še dalje svoje bolnike v dotične zavode. Privatne osebe, katere so bile tu ali tam stalni gosti, dobivajo prikupljive liste. Takih in enakih pisem imajo uredništva nekaterih tukajšnjih časnikov v originalu pred seboj: tako n. pr. iz Ems-a, Salzbrunn-a, Landeck-a, Warbrunn-a, Wiesbaden-a, itd. Prišel je celo dr. Herschel v Varšavo z misljo do zdravnikov, da bi pošiljali svoje bolnike v nadrenske toplice. Komentara, kateri bi vsaj nekoliko dopolnil navedene dogodke, seveda po naši tiskovni svobodi ne morem dati,

O priliki naj še omenim, da umotvori naših boljših skladateljev, posebno za glasovir, Poljakom tukaj zelo dopadajo. Pred kratkim sem bil zopet tako srečen in poslušal na daljni bratski zemlji poljski milim glasom koncertne ilustracije „Po jezeru“ našega Försterja i Volaričevega „Pozdrava iz daljave“, katere je igrala prelepo krasna Poljka, gospica Helena P. pri privatnem koncertu v odličnem tukajšnjem domu. J. G.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je g. Vincenciju Gršaku, župniku v Podčetrtku, za nove zvonove 200 gld.

— (Dnevni red javni seji Ljubljanskega mestnega odbora), v torek 1. dan junija 1886. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani, I. Naznanila prvosedstva. II. Nasvet o izboru posebnega komiteta za stavbinski nadzor pri mestni vojašnici. III. Personalnega in pravnega odseka poročilo: a) o podelitvi mestne ustanove za balo, osnovane povodom srebrne poroke Njiju Veličastev; b) o ponudbi društva Laibacher Deutscher Turnverein, da mestna občina spominsko ploščo postavljeno pesniku Anastaziju Grünu prevzame v svojo last. IV. Finančnega odseka poročilo: a) o prošnji Dunajske velike poljedelske šole za podporo ubožnim učencem; b) o prošnji stavbenega podjetnika A. Lončariča glede oproščenja od tlakovine, oziroma znižanja za dovažanje gradiva obrežnemu zidu ob Ljubljani; c) o kupnih ponudbah za mestno hišico št. 19. pred „prulami“; d) o kupni ponudbi za mestno močvirsko zemljišče v „purgarskih delih.“ V. Šolskega odseka poročilo o dopisu ravnateljstva kranjske hranilnice glede pogodbe o porabi realnega poslopja. VI. Samostalni nasvet mestnega odbornika prof. Toma Zupana, naj se naredi trottoir iz kamenitih plošč po obeh straneh sv. Petra ceste in sicer od frančiškanske pa do sv. Petra cerke, ali za letos vsaj do mesarskega mostu. VII. Samostalni nasvet podžupana V. Petričiča o preuredbi preelitvenega reda za mestno občino Ljubljansko. Potem tajna seja.

— (G. Ivan Jelenc,) prefekt v Terezijanišči na Dunaji, dobil je povodom svojega umirovljenja zlati zaslužni križec s krono.

— (Umrli) je 28. t. m. v 65. letu starosti g. Peter Aschmann, upokojeni sodnijski kancelist v Ribnici.

— (Slovenskim odvetnikom.) Mnogo prošelj za izvršilno prodajo zemljišč ulaga se v slovenskem jeziku. Kljub temu se skoro nikdar v Graškem uradnem listu ne nahaja slovenski razglas. Sodniki vozijo namreč po starem tiru, ter napravijo vedno le nemški oglas. Sami od sebe, ne dajo slovenščini nikjer mesta. Če torej hočemo, da bodo ti oglasi v slovenskem jeziku, ne preostaja drugega, kakor da odvetniki v svoji prošnji za izvršilno prodajo ob jednem prosijo, da sodnija napravi razglas v slovenskem jeziku, in ga v „Grazer Zeitung“-i v slovenskem jeziku priobči. „Vigilantibus iura!“

— (Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) sme s ponosom zabeležiti v svojo kroniko včerajšnji „Meden v večer“. Ne le, da je množina občinstva bila živ dokaz iskrenih simpatij, ki jih uživata g. Meden in mlado a že popolnem doraslo društvo, bili so zbori tako krepki in ubrani in izvajal se je ves spored tako izborno, da moramo pevcem in pevovodji le čestitati. Po prvem, posebno vrlim zboru nastopil je predsednik g. Jeločnik ter v jedrnatem govoru naglašal za sluge g. Medena za slovensko pesem in za društvo ter mu potem poklonil častno diplomu, katero je g. K. Drenik prekrasno kaligrafoval. Občinstvo pozdravilo je slavljence z živjoklici, pevcu pa so zapeli Nedvedovega „Popotnika“, v katerem nam je v srce segal g. Meden z divnim svojim samospevom. G. Meden pel je potem še jedno Zajčevo in novo Vilharjevo, baš za ta večer posvečeno skladbo, kot dodatek pa še Vilharjeve „Ukaze“, pri katerih ga je brdka in nadobudna hčerka Ivanka na glasoviru spremljala. Burni živjoklici in dolgotrajno ploskanje izražali so priznanje poslušalcev in se neso plegli, dokler se ni pesem ponavljala. Zadnja točka bila je Ipavčeva „Domovina“, v kateri se je poleg Medena odlikoval slavnoznani naš baritonist g. Pucihar s svojim prekrasnim glasom. „Slavec“, ki je z včerajšnjim večerom g. Medenu izkazal zasluženost, počastil je s tem tudi sebe in poleg popolnega moralnega uspeha, dosegel je tudi gmotnega, kajti mlada debutantkinja Medenova nabrala je mej občinstvom nad 30 gold. za društveno zastavo, za katero je včeraj še posebej nek rodoljub 15 gld. poklonil.

— (Pevski zbor Narodne Čitalnice Ljubljanske) napravi na korist svoje blagajnice v soboto 19. junija veliko letno veselico na društvenem vrtu, ko bi slabo vreme bilo, pa v dolnjih društvenih prostorih. Spored obeta biti jako zani-

miv, kajti pripravljajo se več novih zborov četvero in samospevov, zagotovljena je velika loterija, najeta vojaška godba ter obljubljeno je sodelovanje „Sokolov.“ Jutri v torek se zato prično zopet redne pevske vaje, pevski odbor torej prosi vse p. n. pevce, ki jim je mar za razvoj in obstanek slovenskega umetnega petja, naj se te vaje kakor naslednjih vaj udeležijo v polnem številu.

— (Meščanske vojašnice občni zbor) bil je včeraj dopoldne ob 10. uri v mestni dvorani. Vodja g. J. N. Horak otvoril je zborovanje rekoč: „Slavna skupščina! Pričenjam 24. zborovanje ter pozdravljam vse navzočne lastnike meščanske vojašnice. Pri 23. občnem zboru, kateri se je vršil dne 31. maja 1885., naznanil sem Vam, da so posestniki meščanske vojašnice še dolžni obrtnemu pomočnemu društvu 1000 gld. Prosim, da vzame slavni zbor na znanje, da je sedaj za meščansko vojašnico le še 500 gld. dolga in upam, da bomo poplačali to svoto še letos. Vodstvo meščanske vojašnice je želji c. kr. vojnega erara ustreglo in dopolnilo, kar je bilo potrebno še hišne oprave, tedaj je upati, da se je vse izvršilo na zadovoljstvo visokega c. kr. generalnega poveljstva. Ker se je prizidal oddelek k meščanski vojašnici, pomnožilo se je tudi moštvo v meščanski vojašnici in treba je bilo razširiti štedilna ognjišča v kuhinji in dimnik. P. n. hišnim posestnikom, kateri so se oglašili za znesek na njih hiše spadajoč, za namestovanje vojakov, izplačal se je isti v zmislu sklepa zbora iz leta 1883. iz društvene blagajnice. Po §. 14. društvenih pravil stopijo vsled dosluženja iz načelstva gospodje: 1. Dolinar Andrej. 2. Horak Janez. 3. Kolman Fran. 4. Ničman Henrik. 5. Pakič Miha. Izstopivši se smejo zopet voliti.“ — Iz letnega sporočila in sklepa računa je razvidno, da je imel zavod dohodkov 2254 gld. 81 kr. in le za 54 gld. 24 kr. manj stroškov. Posojila za novo vojašnico prizidano poslopje poplačalo se je obrtni pomočni blagajnici preteklo leto 1300 gold. Sposestnikov šteje meščanska vojašnica 243, vredna pa je nad 50.000 gld. Pregledovalni odsek poroča, da je račun popolnem v redu in predlaga, da izjavi občni zbor društvenemu vodstvu popolno zaupanje, čemur zbor jednoglasno pritrdi. Vršijo se volitev petih članov vodstva namesto letos izstopivših. Izvoljeni so z veliko večino gg. J. N. Horak, Fran Kolman, Henrik Ničman, Miha Pakič in Anton Kremžar. V pregledovalni odsek se izvolita gg. M. Muk in Jakob Spoljarič. Pri posameznih nasvetih predlagala sta v imenu vodstva gg. J. N. Horak in Miha Pakič, da se je dovolilo vojakom, kateri so v meščanski vojašnici nastanjeni o priliki rojstnega dne presvetlega cesarja 30 gld. za boljše jed, „Narodni šoli 10 gld., učencem društva katoliških rokodelskih pomočnikov pa 10 gld., kar brez razgovora obvelja. Potem se zborovanje sklene.

— (Na Koroško) in sicer v Koče odpeljalo se je včeraj z Ljubljanskega Grada 35 kaznjencev, da bodo v Zilski dolini zagrajali hudo urnike.

— (Majevo vreme), ta izvanredna vročina v tem času in ž njo združena suša nakopava dolenskemu kmetu mej družimi tudi to skrb, da se bodo pašniki in logi letos za prvo košujo slabo obnesli in bo slehern živinorejec — če ne pride nič moče in bolj ugodnega vremena, — si klajo moral kupovati, a jo drago plačevati!

— (Na Vranskem) ustanovila se je prostovoljna požarna bramba. Načelnik je znani narodni trgovec g. J. S. Oset, namestnik pa poštar g. F. Lukovnjak.

— (V Št. Lenartu) v Slov. goricah zaprli so zaradi osepnic za 10 dni šolo.

— (Požarna kronika.) — 28. t. m. popoldne ob polu dveh jelo je goreti v vasi Lipovšici v sod. okr. Ribniškem. Pogorele so štirim posestnikom hiše ter nekaj k njim pripadajočih gospodarskih poslopij. Trije izmed teh posestnikov bili so zavarovani — v skupnem znesku za kacic 1200 gl. — pri vzajemno zavarovalni banki v Gradci. Razen navedenega uničil je ogenj tudi petero goved in jednemu ponesrečenih gospodarjev — kakor se pripoveduje, — 300 gld. denarja v gotovini. S pomočjo prihitelih gasilcev s svojimi brizgalnicami iz Ribnice, Sodražice, Zapotoka, ter bližnjih vasi, posrečilo se napram vetru, ogenj preprečiti ter oteti, kar je bilo sploh možno. Škoda je seveda pri vsem tem vendarle znatna. — Kako je ogenj nastal, se prav za prav nič zanesljivo ne ve; — nekateri trdijo, da so ogenj zanetili otroci (kar je najbolj verjetno), a drugi hočejo vedeti, da je — tresčilo.

(?) — No, ko bi nekateri naši kmetijski gospodarji — posestniki, — mesto da zmetujejo svoj težko pridobljeni denar po krčmah in za druge namene — porabili vedno ponujajočo se jim ugodno priliko v zavarovanju svojega imetja itd., bi mnogim že davno ne trebalo biti trdega boja za svoj obstanek in ne imeli bi zaznamovati na drugi strani toliko — rev in siromaštva! pa — so nekateri v narodu, ki se ne dajo poprej poučiti za kaj koristnega — dokler jim lastna skušnja na duri ne potrka! . . .

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 30. maja. „Journal de St. Petersbourg“ piše o blokadi: Ker ni dvomiti na odkritosrčnosti grškega kabineta, sme se misliti, da se bode grški trgovini v kratkem zopet odprlo svobodno morje.

Catania 30. maja. Bruhanje Etne ponahava. Lava se vsako uro le še dva metra naprej pomiče. Prebivalstvo upa, da ne bode prodrla v osredje mesta Nicolisi. Od včeraj ne naletava več črni pesek.

Rim 20. maja. Izvestje o koleri: V Benetkah 33 zbolelo, 21 umrlo; v Bari 4 zboleli, 4 umrli.

Poslano.

Za prirejenje izleta akad. društev „Hrvatska“ in „Triglav“ v Ptuj sestavljen odbor od hoc ima na konci svojega poslovanja še jedno, jako prijetno mu dolžnost, da se iskreno zahvali slavnim društvom, rodoljubkinjam in rodoljubom Ptujskim za res nepričakovani, sijajni sprejem in za prekrasno zabavo.

Posebna hvala gre slavni narodni čitalnici, Narodnemu domu, izbornu sestavljenemu mešanemu zboru slovenskega pevskega društva; srčno hvalo izrekamo velečenjenim gospem in gospodičnam za mnoge, pri prihodu in pri odhodu nam podarjene lepe vence in nebrojne šopke; iskreno se zahvaljujemo čitalničnemu predsedniku neutrudljivemu narodnjaku gospodu dr. Gregoriču, kakor milostivej gospej soprogi, podpredsedniku velespoštovanemu gospodu gvardijanu in častitim gg. očetom minoritskega samostana, grajskemu oskrbniku gosp. Raispu predsedniku slovenskega pevskega društva gospodu dr. Grossu, predsedniku političnega društva „Pozor“ gospodu dr. Jurteli in vsem drugim gospem in gospodom, ki so skrbeli za to, da se nam je Ptuj jako priljubil in da nam ostanejo nepozabljive v nem prebite, žalibog prehitro minule urice.

Zivio slovenski Ptuj, naj процvita, se razvija in napreduje narodno življenje!

Gradec, dne 27. maja 1886.

Za odbor ad hoc:

cand. iur.
Vladimir Žitek,
predsednik.

stud. iur.
Anton Rogina.

Zahvala.

Ko je Njega Veličanstvo me najmilostlivejše odlikovalo z vitežkim križem Fran Josipovega reda došlo so mi od blizu in daleč, zlasti od mojih trgovskih prijateljev na Kranjskem, prijazne častitke v raznih oblikah.

Počasten in obradosten s tolikimi dokazi prijateljskega mišljenja, dovoljujem si, tem potom izreči presrečno zahvalo, ker se ne morem vsakemu posebej zahvaliti.

V Zagrebu 29. maja 1886.

Makso Stern,

tvrda Ign. Sternovi sinovi
vinska trgovina v Zagrebu.

(390—3)

Poslano.

Vsakdo more biti zdrav in doseči visoko starost, ako skrbi za svoje telo. Največ boleznij izvira iz krvi, tedaj je dolžnost slednjega, na to obračati največ pozornost. Našim preiskavanjem in dolgoletnim skušnjam se je posrečilo izumiti tako sredstvo, kate-a hitro in brez zlih posledic čisti kri, krepé njen pravi tok. Naša zdravilna metoda je priznana in je že bila večkrat odlikovana z redi in zlatimi kolajnami. Ozdravljamo z vspehom **bolezni, ki izvirajo iz spridene krvi (brez živega srebra), žalostne posledke skrivnih navad, nadalje slabotno stanje, kožne bolezni, še tako zastarane rane, grinte, izpadanje las, trganje in revmatizem, vse ženske bolezni. Trakuljo** odstranimo po posebni metodi, celo pri otrocih v malo urah. **Kilove** ozdravimo na racionalni način z našimi po novejših metodah napravljenimi pasovi za kilove, sicer počasi ali gotovo. Prosimo pošiljati zaupna pisma z obširnimi popisom bolezni s poštno znamko za odgovor.

(709—25)

Privatna klinika „Freisal“ v Solnogradu (Avstrija).

Tujci:

30. maja.

Pri **Slonu**: König, Tešbor z Dunaja. — Perlgrund iz Budimpešte. — Schiller z Dunaja. — Mayer iz Gradca. — Jembart iz Celovca. — Heumaier z Dunaja. — Pri **Mallet**: pl. Widmann z Dunaja. — Buchler, Zorzi, Turiser iz Trsta. — Dr. Hneber z Dunaja.

Tržne cene v Ljubljani

dné 29. maja t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povenjen, kgr.	gl. kr.
Rež,	6 66	Surovo maslo,	74
Ječmen,	5 20	Jajce, jedno	90
Oves,	4 87	Mleko, liter	8
Ajda,	3 09	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	3 74	Teleče	0
Koruza,	4 87	Svinjsko	60
Krompir,	5 14	Koštrunovo	36
Leča,	3 48	Pišance	50
Grah,	10	Golob	22
Fizol,	11	Seno, 100 kilo	241
Maslo, kgr.	12	Slama,	241
Mast,	1	Drva, trda, 4 metr.	60
Špeh frišen,	66	„ mehka, „	4

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
29. maja	7. zjutraj	736.60 mm.	18.8° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	735.88 mm.	26.8° C	sl. jug	d. jas.	
	9. zvečer	736.78 mm.	20.8° C	sl. zah.	obl.	
30. maja	7. zjutraj	736.84 mm.	17.2° C	brezv.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	736.70 mm.	27.4° C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	736.72 mm.	20.8° C	sl. jz.	d. jas.	

Srednja temperatura 22.1° in 21.8°, za 5.6° in 5.0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 31. maja t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	85 gld.	10 kr.
Srebrna renta	85	50
Zlata renta	116	90
5% marena renta	102	—
Akcije narodne banke	881	—
Kreditne akcije	282	50
London	126	65
Srebro.	—	—
Napol.	10	02 1/2
C. kr. cekini	5	97
Nemške marke	62	—
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	171
Ogrska zlata renta 4%	105	10
Ogrska papirna renta 5%	94	85
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	20
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	125	80
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	119	75
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	70
Kreditne srečke	100 gld.	176
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	116
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	205	60

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotračnicah knjiga:

Zlatorog.

Planinska pravljica

spisal
R. Baumbach.

Z dovoljenjem pisateljev in založnikovim preložil ANTON FUNTEK.
Cena elegantno vezani knjižici 2 gld.

Anton Funtek, dobro poznat po svojih izvornih pesniških proizvodih, podaril je slovenskemu narodu s svojim prevodom Baumbachove poezije „Zlatorog“, ki se je kot pravljica do današnjega dne ohranila pri vseh pastirjih v dolih triglavskega pogorja, prekrasno darilo. Knjižica, kaj bogato in najlepše opremljena, bode gotovo vse rodoljube zelo obradostila, ki imajo srce in smisel za ta pesniški umotvor, čegar dejanje se vrši na našem romantičnem Gorenjskem.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani.

(351—3)

„Kako sem se jaz likal.“

Povest slovenskega trpina v poduk in zabavo. Sestavil in spisal J. Alčovec. 35 pol v osmerki. Dobiva se za znano ceno 1 gld. izvod, po pošti 10 kr. več, samo pri Antonu Obrezi, ključarske ulice št. 3, III. nadstr.

„Ne v Ameriko!“

Povest Slovincem v poduk, od istega pisatelja, za znano ceno 60 kr., po pošti 5 kr. več. (231—9)

Moko

iz najboljših banaške pšenice po najnižjih cenah prodaja na drobno

prvi umetelni mlin v Domžalah
v Ljubljani, Slonove ulice št. 50.

(395—2)

Guardia.

Zaloga na debelo
pri Josipu Kušarji v Ljubljani,
Vegove ulice št. 6.

Za mnogobrojna naročila se uljudno prosi.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Podpisani Herman Konrad Kunstitsch, zastopnik francoske zavarovalne delniške družbe, izjavljam s tem, da v Mokronogu, Trebeljevu, Vačah in Savi razširjene slabe vesti o nadzorniku c. kr. priv. zavarovalne družbe Avstrijski Phoenix gosp. Rihardu Raunicherju kot popolnem neutemeljene preključem.

V Litiji 26. maja 1886.

(397)

Herman Konrad Kunstitsch.

Išče se stareja

odpravnica pošte

(Postexpeditorin)

za manjšo pošto postajo. — Ponudbe pošiljajo naj se: Jos. Čebular-u, uredništvo „Obzora“, Zagreb. (399—1)

V svojo prodajalnico špecijskega blaga vsprejem takoj izurjenega, zvestega, 23—30 let starega

trgovskega pomočnika.

Zahtevam znanje slovenskega in nemškega jezika ter izvrstne priporočbe in spričevala.

(398—1)

A. Jurca v Ptui.

Št. 9465.

(396—1)

Košnja v najem!

V ponedeljek 7. dan junija letos dopoldne ob 9. uri se bode košnja mestnih senošetij pod gradom Tivoli po očitnej dražbi za leto 1886 kosoma oddajala v najem.

Dražba se bo pričela ob 9. uri dopoldne na senošetih poleg Lattermanovega drevoreda za vojaško oskrbovalnico.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dné 27. maja 1886.

Župan: Grasselli.

J. Giontini v Ljubljani

priporočila priljubljeno zbirko

slovenskih ljudskih knjig

s koloriranim zavitkom, katere je ravno kar izšlo daljših pet zvezkov in sicer:

Car in tesar	20 kr.
Darinka, mlata Črnogorica	24 „
Erazem Predjamski	16 „
Jaromil	16 „
Baron Ravbar	24 „
in v novi izdaji: Vrtništvo prstan	20 „
Dalje:	
Narodne pripovedke za mladino	24 „
Pripovedke za mladino, I. Zlatorog	20 „

Po pošti stane vsak zvezek 5 kr. več. Razen navedenih povestij jih je še več drugih v zalogi in seznam o njih je na razpolaganje. (393—2)

NAJBOLJŠI
PAPIR ZA CIGARETE
JE TRISTINI
LE HOUBLON
Francoski fabrikat
CAWLE-jev & HENRY-jev v PARIZU.
Pred ponarejanjem se svari!

Ta papir priporočajo
dr. J. J. Pohl, dr. E. Ludwig, dr. E. Lippmann,
profesorji kemije na Dunajskem vsučilišču,
in sicer zaradi svoje izvrstne kvalitete, nasebno čistosti
in ker mu neso pridjano nikako zdravju škodljivo reči.

VAC-SIMILE DE L'ÉTIQUETTE 17, rue Béranger, à PARIS

(398—18)

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

500000
mark

kot največji dobiček v najsmre-
nem slučaju ponuja velika od Ham-
burške države zajamčena denarna
loterija.

Specijelno pa:

1 prem. à mark	300000
1 dobit. à mark	200000
2 dobit. à mark	100000
1 dobit. à mark	90000
1 dobit. à mark	80000
2 dobit. à mark	70000
1 dobit. à mark	60000
2 dobit. à mark	50000
1 dobit. à mark	30000
5 dobit. à mark	20000
3 dobit. à mark	15000
26 dobit. à mark	10000
56 dobit. à mark	5000
106 dobit. à mark	3000
253 dobit. à mark	2000
512 dobit. à mark	1000
818 dobit. à mark	500
31720 dobit. à mark	145
16990 dobit. à mark	300, 200,
150, 124, 100, 94, 67,	
40, 20.	

Največja velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU
dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna
loterija ima 100.000 srečk, od katerih se izžreba 80.500 srečk.
Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,550.450 mark.

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba,
da se vseh 50.500 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo
mesečih in sicer v sedmih razredih suksesivno gotovo izžreba.

Glavni dobiček prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste
v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na
80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa
eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena
podpisani trgovski hiši in vsaki, kdor jih hoče kupiti, naj se
neposredno na njo obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične
zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar
lahko pošlje po poštni nakaznici, na željo se naročitve izvrše
tudi proti poštenu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtnina originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in
ob enem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse na-
tančneje. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utis-
nenim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu
izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk
proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne
ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto po-
vrniti. Na željo se madni načrti žrebanja naprej zastoj po-
šiljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti,
prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

9. junijem 1886 (kateri dan bode žrebanje
prvega razreda)

nam direktno doposlati.

(238—16)

VALENTIN & CO.,
Bankgeschäft,
HAMBURG.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.